

ATENTÁT v Ambassadoru

UDÁLOST,
KTERÁ ZMĚNILA
HISTORII
A ŽIVOTY
MNOHA
LIDÍ.

Režie a scénář: **Emilio Estevez**
Kamera: **Michael Barrett**
Hudba: **Mark Isham**
Střih: **Richard Chew**
Výprava: **Patti Podesta**
Kostýmy: **Julie Weiss**
Produkce: **Michel Litvak, Edward Bass,
Holly Wiershma**
Výkonná produkce: **Gary Michael Walters,
Dan Grodnik,
Anthony Hopkins**

Hrají
Laurence Fishburne (Edward Robinson)
Helen Hunt (Samantha)
Demi Moore (Virginia Fallon)
Sharon Stone (Miriam)
Elijah Wood (William Avary)
William H. Macy (Paul Ebberts)
Anthony Hopkins (John Casey)
Heather Graham (Angela)
Lindsay Lohan (Diane)
Christian Slater (Timmons)
Martin Sheen (Jack Stevens)
Ashton Kutcher (drogový dealer)
Nick Cannon (Dwayne)

BLUE SKY FILM DISTRIBUTION a.s.
Italská 13, 120 00 Praha 2
tel.: +420 224 222 398 fax: +420 224 233 529
www.blueskyfilm.cz, www.vkinech.cz, mail: info@bsfd.cz

BLUE SKY FILM DISTRIBUTION

OBSAH

Senátor za Demokratickou stranu Robert F. Kennedy přijíždí začátkem června 1968 do losangeleského hotelu Ambassador přednést projev v rámci své kandidatury na prezidenta Spojených států. Ve všech kolem vzbuzuje naději, vzrušení a dojem, že jeho zvolení bude příčinou velkých změn. V následujících dvou dnech se však do mysli světa obtisknou tragické události, která změní historii a životy mnoha lidí... Výstřely palestinského útočníka, které stojí život Kennedyho a několik dalších osob, zaútočí na samotné srdce Ameriky.

Drama *Atentát v Ambassadoru* připomíná jednu z nejdramatičtějších nocí v americké historii. V hotelu Ambassador sledujeme dvaadvacet povahově velmi odlišných, fiktivních postav, shromážděných kolem prezidentského kandidáta Roberta F. Kennedyho. Předsudky, nespravedlnost a zmatek komplikují soukromé životy postav, které tak silněji reagují na Kennedyho idealismus, ať už ho vášnivě obdivují, nebo ho následují z jiných důvodů. Kennedy každopádně představuje výjimečnou postavu vůdce, která zůstává středobodem vyprávění, a jeho myšlenky zůstávají hlavním úhlem pohledu na veškeré dění.

Film scenáristy a režiséra Emilia Esteveze kombinuje fakta a smyšlenky, datum, k němuž se upíná, má však v amerických dějinách dodnes zvláštní příchuť: 4. června 1968, několik hodin před tragickým vražedným útokem na Kennedyho, vrcholí přípravy na senátorovu „velkou noc“. Hosté, účinkující, hoteloví zaměstnanci, členové prezidentova štábu – ti všichni se stávají účastníky akce, která má proběhnout hladce a bez problémů. Zestárlý hotelový vrátný John Casey (Anthony Hopkins) se chystá na pravidelnou partičku šachů s kamarádem a bývalým kolegou Nelsonem (Harry Belafonte); manažer Paul Ebbers (William H. Macy) dohlíží na detaily, aniž by se přehlížel svou manželku Miriam (Sharon Stone), která pracuje v hotelovém kadeřnictví a svou milenkou Angelu (Heather Graham).

Vše to i v hotelové kuchyni, jejíž přísný šéf Timmons (Christian Slater) má už zase konflikt s podřízeným Edwardem Robinsonem (Laurence Fishburne). Číšnice z hotelové kavárny Susan (Mary Elizabeth Winstead) ovšem myslí jen na to, jak by odtud zmizela a naplnila svůj sen stát se velkou hvězdou... V zákulisí si zase zpěvačka Virginia Fallon (Demi Moore) řeší problémy s alkoholem a frustrovaným manželem Timem (Emilio Estevez), s nímž ji už léta váže rozporuplné pouto. Ani mladička Diane (Lindsay Lohan) nepřistupuje k manželství jako k posvátné instituci: pokud si bere sympatického Williama (Elijah Wood), tak především proto, aby ho zachránila před vojenskou službou ve Vietna-

mu. Zdeprimovaný Jack Stevens (Martin Sheen) se zase pokouší v hotelu prožít druhé líbánky se svou výrazně mladší manželkou Samanthou (Helen Hunt).

Senátorova suita také není tak soustředěná, jak by se dalo očekávat: agilní Kennedyho podřízení Wade a Dwayne (Joshua Jackson, Nick Cannon) se pokoušejí skrývat nervozitu, což nemůže uniknout neodbytné novinářce Lence (Svetlana Metkina), která přijela do USA z Československa plného nadějí na změnu totalitního komunistického režimu. A jaké problémy nastanou v okamžiku, když Kennedyho stoupenci Jimmy a Cooper (Brian Geraghty, Shia Lebeouf) zapomenou na své politické nadšení a s pomocí drogového dealera (Ashton Kutcher) se vypraví na neslavný trip?

S uplývajícím časem se ukazuje, že depresivní nálady, rasismus, sexismus, militantní extrémismus a třídní rozdíly nejsou jen tématy, na něž se ve své prezidentské kampani soustřeďuje senátor Kennedy: ovládá totiž více či méně životy všech postav, které se sešly v hotelu Ambassador.

Atentát v Ambassadoru není politický film. Není to ani příběh Roberta Kennedyho (kterého ve filmu zahlédneme výhradně ve skutečných archivních záběrech). Je to pohled do životů několika lidí, jejichž cesty se na pár hodin protnulý. Příběh lidí, kteří se ocitli v bezprostřední blízkosti jednoho z největších incidentů 20. století.

Režisér, scenárista a herec Emilio Estevez získal do jednotlivých rolí svého zatím nejambicióznějšího režisérského projektu, na který se připravoval sedm let, jedinečné herecké osobnosti. Před kamerou se sešly nejzkušenější hollywoodské hvězdy několika generací: držitelé Oscara Helen Hunt (*Lepší už to nebude/As Good as It Gets*, režie James L. Brooks, 1997, *Po čem ženy touží/What Women Want*, režie Nancy Meyersová, 2000) a Anthony Hopkins (*Mlčení jehňátek/Silence of the Lambs*, režie Jonathan Demme, 1991, *Laurence Fishburne* (trilogie *Matrix*, režie Larry a Andy Wachovští, 1999-2003, *Demi Moore* (*Neslušný návrh/Indecent Proposal*, režie Adrian Lyne, 1993, *Striptýz/Striptease*, režie Andrew Bergman, 1996), *Sharon Stone* (*Základní instinkt/Basic Instinct*, režie Paul Verhoeven, 1992, *Casino/Casino*, režie Martin Scorsese, 1995, *Zlomené květiny/Broken Flowers*, režie Jim Jarmusch, 2005), *Elijah Wood* (trilogie *Pán prstenů/The Lord of the Rings*, režie Peter Jackson, 2001-2003, *Sin City - město hříchu/Sin City*, režie Robert Rodriguez, 2005), *Lindsay Lohan* (*Zítرا nehrajeme!/Prairie Home Companion*, režie Robert Altman, 2005). a *Heather Graham* (*Z pekla/From Hell*, režie Albert a Allan Hughesovi, 2001).

K tomu, aby dokázal přesvědčivě evokovat atmo-

sféru na sklonku 60. let a zavedl diváky do hotelu Ambassador, který se na jedinou noc změnil v mikrosvět ovlivňující veškeré okolní dění v celých USA, využil Estevez zkušeností kameramana Michaela Barretta (Góóól!/Goal!, režie Danny Cannon, 2006, Kiss Kiss, Bang Bang/ Kiss Kiss, Bang Bang, režie Shane Black, 2005), výtvarnice Patti Podesta (Memento/Memento, režie Christopher Nolan, 2001), kostýmní výtvarnice Julie Weiss (Frida/Frida, režie Julie Taymor, 2002, Americká krása/American Beauty, režie Sam Mendes, 1999) a držitele Oscara Richarda Chewa (Hvězdné války/Star Wars, režie George Lucas, 1979, Přelet nad kukaččím hnízdem/One Flew Over The Cuckoo's Nest, režie Miloš Forman, 1975).

O FILMU

Den, kdy „Bobby“ (jak Amerika důvěrně přezdívala Robertu Francisi Kennedymu) vyhrál kalifornské primárky, a zamířil tak do Bílého domu jako nový americký prezident, měl představovat změnu, po které USA na sklonku 60. let zoufale toužila. Od mladšího bratra před pěti lety zavražděného prezidenta J. F. Kennedyho si Američané slibovali změnu, kterou podle mnohých zoufale potřebovali. Kennedy dokázal svým programem sjednotit občany různých ras, náboženského přesvědčení i sociálního původu. Nezastíral, že Amerika je plná problémů – chudoby, rasismu, násilí a nespravedlnosti, ale zároveň nabízel východisko do budoucnosti. Jeho vize však nemohla dojít naplnění: 6. června, krátce po půlnoci, ho smrtelně postřelil 24letý Palestinec Sirhan B. Sirhan v losangleském hotelu Ambassador, vzápětí po jeho triumfálním vítězství v kalifornských primárkách.

Kennedyho vražda, spolu s vraždou Martina Luthera Kinga 9. dubna 1968 a válečným běsněním, jehož obrazy přinášela americká média z Vietnamu, obrátily pozornost rozhořčené americké veřejnosti k otázkám násilí. Milióny Američanů přestaly váhat, pokud šlo o odsouzení násilí, a demonstrovaly svou touhu po míru a řešení problému nenásilnou cestou.

Emilu Estevezovi bylo šest let, když Robert F. Kennedy zemřel. „Tu událost si pamatuji z dětského pohledu - jako hrůzný okamžik, který jsem prožíval spolu se svým otcem,“ vzpomíná Estevez, jehož otec – herec Martin Sheen – Kennedyho dlouhá léta podporoval. Natočit film, ve kterém by spojil svou dětskou hrůzu s dospělou analýzou tehdejší společenské situace, se stalo Estevezovým letitým snem.

„Ta vražda znamenala konec optimismu a idealismu pro starší generaci Američanů, a uvolnila pro-

stor cynismu, deziluzi a apatii, která zachvátila mladší generaci a prolнула se do 70. let,“ potvrzuje Estevez. „Na počátku mého uvažování o projektu byla touha vrátit se do té doby a vyprávět ten příběh – a znovu oživit ducha optimismu, který zasáhl Ameriku díky Bobbymu na konci 60. let.“

Kvůli evokaci několika intenzivních, krátkých hodin bylo ovšem třeba ponořit se do stohů dobových svědectví a dokumentů a zajistit si výpovědi pamětníků tehdejších událostí. Brzy bylo jasné, že vzkřísit Kennedyho na plátně bude nemožné: Emilio Estevez se proto rozhodl ukázat postavu senátora tak, jak si ji pamatoval sám a jak ji mají v paměti milióny Američanů, a využít k tomu pouze dobových archivních dokumentů. O tehdejší době se ve filmu vypráví nepřímo, prostřednictvím mozaikovitých příběhů dvaadvaceti smyšlených postav, které události zrcadlí svým jednáním a osudy. Překonání ostychů vůči „velkému“ tématu Estevezovi pomohly desítky pamětníků, které ho podpořily, jakmile jim řekl, že hodlá natočit film o noci, kdy byl Kennedy zavražděn. Každý z nich mu začal vyprávět svůj příběh – a některé z nich se dostaly i do filmu, třeba příběh recepční z hotelu Central California Coast, která byla v roce 1968 Kennedyho voličkou a provdala se proto, aby jistého mladíka zachránila před vojenskou službou ve Vietnamu (posloužila jako předloha postavy, již ve filmu ztvárnila Lindsay Lohan). Tyto zcela konkrétní příběhy však musely být do značné míry typické a charakterizovat dobu, v níž se příběh odehrává. Důležitost příkládal Estevez především ženským postavám, při jejichž vytváření měl před očima svou vlastní matku.

Scénář Estevez dopsal týden před jinou americkou tragédií – teroristickými útoky 11. září 2001. Ta jen posílila jeho touhu náročný projekt realizovat. Měl to štěstí, že mu kromě jeho rodiny z pocitů bezraděje pomohl i producent Michel Litvak, který se stal katalyzátorem příprav na náročné natáčení.

„Jakmile jsem se do scénáře začel, pochopil jsem, že ten film musíme udělat. Kennedyho příběh není jen poselstvím pro současnou Ameriku, ale má co nabídnout lidem kdekoli na světě,“ potvrzuje producent.

Projekt začal získávat tvar v okamžiku, kdy o něj projevil zájem velké herecké hvězdy. Anthonyho Hopkinse scénář zaujal natolik, že se rozhodl nejen se ujmout role zestárlého vrátného v hotelu, Johna Caseyho, ale převzít nad filmem kontrolu jako jeden z výkonných producentů. Koproducentka Lisa Niedenthal vzpomíná, jak ji překvapil zájem, který o film projevil největší osobnosti soudobého Hollywoodu.

„Bylo to něco úžasného: najednou jsme si mohli vybírat z těch nejlepších hvězd a začít jim dokonce přizpůsobovat charaktery všech dvaadvaceti hrdinů. Natáčení se začalo stávat jakousi demonstrací občanských postojů všech zúčastněných. To, že točíme film o Kennedym, nám otevřelo spoustu dveří, a plno lidí pro nás pracovalo s plným nasazením jen proto, aby se na takovém projektu mohlo podílet.“

V hereckém obsazení tak zazáří množství slavných jmen: generaci veteránů vedle Hopkinse reprezentuje legendární herec Harry Belafonte, zatímco střední generaci zastupuje populární hvězda nezávislých filmů William H. Macy, Christian Slater či Laurence Fishburne, který začínal u rozhněvaného černošského režiséra Spikea Leeho, ale známe to třeba i z trilogie Matrix. Nejmladší hollywoodskou generaci pak představují Elijah Wood či Ashton Kutcher.

Silné ženské postavy si vyžádaly výrazné představitelky: vedle Sharon Stone se tak objevují Demi Moore a Helen Hunt, zatímco nejmladší hereckou generaci zastupuje talentovaná Lindsay Lohan. Pro českého diváka je v Atentátu v Ambassadoru malou zajímavostí postava české novinářky, kterou si zahrála ruská herečka Svetlana Metkina. Její postava je mladá žena, která dostala příležitost vidět na vlastní oči svět za „železnou oponou“ – svět plný rozporů, který se ve všem lišil od toho, v čem byla vychována a co ji formovalo.

Zvláštní vztah k projektu měl ovšem Estevezův otec, herec Martin Sheen, kterého ke Kennedyho rodině dlouhá léta vázalo těsné pouto. Postavu Roberta Kennedyho si navíc zahrál i v televizním filmu *The Missiles of October* (Říjnové střely, režie Anthony Page) v roce 1974. Objevit se v synově projektu pro něj byla čest a osobní závazek vůči Kennedyho odkazu.

STVOŘENÍ HOTELU AMBASSADOR

Ve filmu Emilia Esteveze je vedle Kennedyho ještě jedna hlavní postava - hotel Ambassador. Tvůrci filmu se snažili, aby jednotlivé jeho části – stupní hala, jídelna, kuchyň, kanceláře i pokoje – byly osobitými „charaktery“ vyprávění. Situace byla o to složitější, že původní stavba – již v roce 1921 na losangeleském Wilshire Boulevard vyprojektoval renomovaný architekt Myron Hunt a která ve svých 500 pokojích a ve slavném baru Coconut Grove Nightclub hostila největší hollywoodské hvězdy zlaté éry - si ve filmu už zahrát nemohla. Budově, v níž se dokonce jednu dobu předávaly Oscary a jež pravidelně hostovala americké prezi-

denty při jejich cestách na západní pobřeží, zasadila první velkou ránu právě Kennedyho vražda. Od roku 1989 byl hotel prakticky uzavřen a v roce 2005 částečně přeměněn na budovu, která byla v dané lokalitě potřebnější – školu. Paradoxem zůstává, že v době, kdy Emilio Estevez začal s budovou počítat alespoň pro některé scény plánovaného filmu, jeho otec podnikoval vdovu po Kennedym, Ethel, v nápadu školu podpořit a pojmenovat ji po jejím zavražděném manželovi. Estevezovi se přesto podařilo dosáhnout toho, aby se školní budova na týden změnila v místo dávných událostí. Ve filmu tak nakonec spatříme třeba skutečnou hotelovou kavárnu...

K tomu, aby Ambassador ve filmu skutečně ožil, ovšem museli přispět nejbližší spolupracovníci Emilia Esteveze – především výtvarnice Patti Podesta, která má za sebou velké množství úspěšných videoinstalací, díky kterých si získala pozornost i v Evropě, nebo spolupráci s Christopherem Nolanem na dramatu *Memento* (*Memento*, 2001). Práci na Atentátu v Ambassadoru považuje Podesta za splněný sen – málokdy totiž hraje architektura ve filmu tak velkou roli, aby zrcadlila celou jednu důležitou epochu.

„Důležitý byl emocionální základ: chtěla jsem, aby už samotná podoba hotelu skrývala za přepychem a pohodlím příští tragédii. Rok 1968 byl ostatně obdobím, kdy v rádiu zněly hity od Simona a Garfunkela a v novinách se zároveň objevily první fotografie zmasakrovaných obětí z Vietnamu,“ potvrzuje výtvarnice.

Vedle autenticity (na níž se podílela řada původního hotelového zařízení či záběry z filmu Mikea Nicholse *Absolvent/The Graduate*, které se v roce 1967 v hotelu natočily) tak Podesta dala velký prostor světlu a barvám, které jí pomohly modelovat atmosféru prostoru.

Úzce při tom spolupracovala i s kostýmní výtvarnicí Julií Weiss, jejíž sestra v Ambassadoru v 60. letech měla svatební hostinu a poskytla kolegyni řadu fotografií dokumentujících detaily vybavení. Během práce na filmu využila dobové fotografie (také např. šatníku Jackie Kennedyové či dobových kadeřnických katalogů).

Weiss navíc měla na svém kontě řadu filmových titulů svázaných s výrazným designem, především životopisné drama *Frida* (*Frida*, režie Julie Taymor, 2002), za něž získala oscarovou nominaci - stejně jako za sci-fi Terryho Gilliama *Dvanáct opic* (*Twelve Monkeys*, 1995). Podílela se však i na jiném Gilliamově filmu, *Strachu a hnusu v Las Vegas* (*Fear and Loathing in Las Vegas*, 1998). Podílela se na dramatu *Americká krása* (*American Beauty*, režie

Sam Mendes, 1999). Cenu Emmy Weiss získala za televizní minisérii *A Woman of Independent Means* a televizní film *The Dollmaker*. Mezi její divadelní úspěchy patří broadwayská inscenace *Sloního muže* (nominace na cenu Tony).

Kameraman Michael Barrett, který má na svém profesionálním kontě především filmy *Góóól* (*Goal!*, režie Danny Cannon, 2006) a *Kiss Kiss, Bang Bang/ Kiss Kiss, Bang Bang* (režie Shane Black, 2005), se potom postaral o to, aby vynikla práce Podesty a Weiss, využívající jemných, tlumených barev. Povedlo se mu dodat vizuální dramatičnosti režisérovu nápadu, aby prostředí hotelu zrcadlilo vztah mezi starosvětsky konzervativními hodnotami a rychlými proměnami, kterými procházel svět „venku“.

„Tehdy se lidé ještě převlékali k večeři a říkali si „děkuji“ a „prosím“, potvrzuje Emilio Estevez. „Na postavách Kennedyho mladých spolupracovníků jsme ukázali, že tihle mladíci si raději ostříhali dlouhé vlasy, než by riskovali konflikt.“

Prostřednictvím kamery, která je prakticky neustále v pohybu, však kameraman Barrett nenápadně vyjádřil pocity proměnlivosti, která zasahuje i do formalistického světa *Ambassadoru*. Tento dojem umocnil i střiháč Richard Chew, který se stal dalším z Estevezových nepostradatelných spolupracovníků. Pracoval předtím s takovými režisérskými esy, jako jsou Francis Ford Coppola (*Rozhovor/ The Conversation*, 1974), Miloš Forman (*Přelet nad kukaččím hnízdem/ One Flew Over The Cuckoo's Nest*, 1975) či George Lucas, za jehož *Hvězdné války* (*Star Wars*, 1979) získal spolu se střiháčským týmem Oscara. Podílel se také na filmařském znovustvoření Ameriky před příchodem bělošské civilizace v poetickém dramatu Terrence Malicka *Nový svět* (*The New World*, 2005).

TVŮRCI

Emilio Estevez (režie, scénář, herec)

Nejstarší syn herce Martina Sheena je nejúspěšnější ze čtveřice sourozenců: herectví se věnují i jeho bratři Carlos (Charlie), Ramon a sestra Renée. Impulsem k tomu, aby se věnoval „rodinnému“ povolání, pro Emilia byla návštěva na place válečného dramatu *Apokalypsa* (*Apocalypse Now*, režie Francis Ford Coppola, 1979), kde jeho otec ztvárnil hlavní roli.

Začínal v televizi, ve dvaceti však debutoval před filmovou kamerou a přes postavy rebelských mladíků se propracoval mezi žádané mladé herce své generace. Objevil se v Coppolových *Outsiderech*

(*The Outsiders*, 1983) a kultovní sci-fi *Alexe Coxe Repo Man* (*Repo Man*, 1984), ale viděli jsme ho i ve westernu *Mladé pušky* (*Young Guns*, režie Christopher Cain, 1988) a v jeho pokračování z roku 1990, ve sci-fi *Freejack* (*Freejack*, režie Geoff Murphy), kde si zahrál s Anthonym Hopkinsem, či v první *Mission: Impossible* (*Mission: Impossible*, režie Brian De Palma, 1996).

V roce 1986 se pustil do režie: snímek *Wisdom* (*Wisdom*), k němuž napsal i scénář a ztvárnil part bankovního lupiče, následovaly krimikomedie *Muži v práci* (*Men at Work*, 1990), kde si zahrál se svým bratrem Charliem, stejně jako v retrodramatu *Králové sexu* (*Rated X*, 2000), jenž je životopisem zakladatelů amerického filmového pornoprůmyslu.

Po boku svého otce a Kathy Bates si zahrál v roce 1996 v rodinném komediálním snímku *The War at Home* (*Domácí válka*). Vedle herectví, režie a produkce se věnuje i vinařství.

HERCI

Laurence Fishburne (Edward Robinson)

Přestože patří mezi herce, kteří svůj zájem dělí také mezi televizi a divadlo, je nejznámější díky filmu. Začínal už jako desetiletý (TV seriál *One Life to Live*), ve filmu se objevil v roce 1975 ve snímku *Cornbread, Earl and Me* (*Cornbread, Earl a já*, režie Joe Manduke). V roce 1979 zazářil v menší roli ve válečném dramatu *Apokalypsa* (*Apocalypse Now*, režie Francis Ford Coppola, 1979) v hlavní roli s Martinem Sheenem, který později Fishburnea režiroval ve filmu *Rychlopalba* (*Cadence*, 1990).

U Coppoly se v menších rolích objevil ve filmech *Dravé ryby* (*Rumble Fish*, 1983) či *Cotton Club* (*Cotton Club*, 1984) a upozornil na sebe i v dratu Stevena Spieberga *Purpurová barva* (*The Color Purple*, 1985). Viděli jsme ho však i ve filmech *Blázinec ve škole* (*School Daze*, režie Spike Lee) či *Causa Wardových* (*Class Action*, režie Michael Apted, 1990). Počátkem 90. let se prosadil v dramatických rolích – např. drama *Chlapci ze sousedství* (*Boyz n the Hood*, režie John Singleton, 1991) či shakespearovský *Othello* (*Othello*, režie Oliver Parker, 1995).

Oscarovou nominaci mu vynesl part zpěváka Ikea Turnera v životopisném dramatu *Tina Turner* (*Tina Turner*, režie Brian Gibson, 1993). V roce 1994 inscenoval na jevišti vlastní hru *Riff Raff*, kterou převedl na filmové plátno jako *Once in the Life* (*Kdysi v životě*, 2000).

V roce 1999 se poprvé převtělil v mystického Morpheu ve sci-fi hitu Matrix (Matrix, režie Andy a Larry Wachowští) a roli si zopakoval v pokračováních The Matrix: Reloaded a The Matrix: Revolutions (2003). Svou zajímavost potvrdil i v dramatu režiséra Clinta Eastwooda Tajemná řeka (Mystic River, 2003).

Anthony Hopkins (John Casey)

Oscar 1991 za thriller Mlčení jehňátek (Silence of the Lambs, režie Jonathan Demme) zviditelnil na počátku 90. let zkušeného britského herce, který si získal mezinárodní uznání řadou výjimečných hereckých výkonů. Rodák z britského Port Talbot v Jižním Walesu (nar. 1937) zůstal svému fascinujícímu oscarovému kanibalovi věrný: ztvárnil ho i v hitu Ridleyho Scotta Hannibal (Hannibal, 2001) a prequelu Bretta Ratnera Červený drak (Red Dragon, 2002). "

Oscarové nominace později získal i za kostýmní drama Soumrak dne (The Remains of the Day, režie Jamesa Ivory, 1993) a životopisný příběh Nixon (Nixon, režie Oliver Stone, 1995). Mezi jeho vysoce ceněné role patří i hrdina Krajiny stínů (Shadowlands, režie Richard Attenborough, 1993) či příští americký prezident ze Spielbergova Amistadu (Amistad, 1998).

Debutoval v roce 1967, když se mihl v hříčce Richarda Lestera Bílý autobus (The White Bus), a o rok později svůj talent prokázal v historickém dramatu Lev v zimě (The Lion in Winter, režie Anthony Harvey), což mu vyneslo nominaci na Cenu Britské akademie (British Academy Award).

Šíře Hopkinsova talentu dnes zastřešuje jak klasické látky (Howards End/Howards End, režie James Ivory, 1991, Titus/Titus, režie Julie Taymor, 1999, Alexander Veliký/Alexander, režie Oliver Stone, 2004), tak oddechové dobrodružné projekty (Zorro: Tajemná tvář/The Mask of Zorro, režie Martin Campbell, 1998, M:I-2/Mission: Impossible II, režie John Woo, 1999, Česká spojka/Bad Company, režie Joel Schumacher, 2002).

Zajímavostí Hopkinsovy herecké kariéry je množství historických osobností v jeho filmografii: vedle Nixona či spisovatele C. S. Lewise z Krajiny stínů je to třeba i George Hayden z Chaplina (Chaplin, režie Richard Attenborough, 1992), ale předtím i Churchill z Mladého Winstona (Young Winston, režie Richard Attenborough, 1972), únosce Bruno Hauptmanna z Únosu malého Lindbergha (The Lindbergh Kidnapping Case, režie Buzz Kulik, 1976) nebo slavný španělský malíř Pablo Picasso (Přežila jsem Picassa/Surviving Picasso, režie James Ivory, 1995).

V roce 1993 byl vyznamenán řádem britského impéria a povýšen do šlechtického stavu.

Helen Hunt (Samantha)

K úspěchům populární televizní herečky v 70. a 80. letech, které od roku 1992 korunoval zájem o její Jamie Buchmanovou ze seriálu Jsem do tebe blázen (Mad About You – Zlatý glóbus 1996, pět cen Emmy), si od svého debutu v roce 1976 (thriller Horská dráha/Rollercoaster, režie James Goldstone - 1976) přidala i neméně úspěšnou profesionální dráhu ve filmu.

Skutečnou hvězdou se však stala teprve v 90. letech díky romantickým komediím Only You (Only You, režie Betty Thomas, 1992), Lepší už to nebude (As Good as It Gets, režie James L. Brooks, 1997 – Oscar a Zlatý glóbus za ženský herecký výkon), Po čem ženy touží (What Women Want, režie Nancy Meyers, 2000) či Prokletí žlutozeleného škorpióna (The Curse of Jade Scorpion, režie Woody Allen, 2001).

Excelovala však i v rámci početného ženského ansámblu po boku Richarda Gere v komedii nedávno zesnulého režiséřského klasika Roberta Altmana Dr. T a jeho ženy (Dr. T. and the Women, 2004). Zahrála si v akčním thrilleru Twister (Twister, režie Jan De Bont, 1996), romantickém dramatu Pošli to dál (Pay It Forward, režie Mimi Leder, 2000) či v dobrodružném dramatu Trosečník (Cast Away, režie Robert Zemeckis, 2000).

V poslední době jsme ji obdivovali v konverzační společenské komedii podle Oscara Wildea Vějíř lady Windermere (A Good Woman, režie Mike Barker, 2004). Na rok 2007 chystá do kin jako debutující režisérka a scenáristka milostnou tragikomedii Then She Found Me, v němž se objeví po boku Colina Firtha.

Demi Moore (Virginia Fallon)

Začínala sice jako televizní herečka bez profesionálních zkušeností, v 90. letech se však dokázala vypracovat na hvězdu. Romantický snímek Duch (Ghost, režie Jerry Zucker, 1990 – nominace na Zlatý glóbus), melodrama Neslušný návrh (Indecent Proposal, režie Adrian Lyne, 1993) nebo thriller Striptýz (Striptease, režie Andrew Bergman, 1996) jí nabídly možnost zúročit krásu i herecký talent.

Často ztvárňuje ženy, které se musejí bit za svá občanská i lidská práva: taková byla bankéřova manželka, která se musí utkat se samozvaným soudcem, ve snímku Nic než trable (Nothing But Trouble, režie Dan Aykroyd, 1990), energická vojen-

ská právnička z dramatu Pár správných chlapů (A Few Good Men, režie Rob Reiner, 1992), zamilovaná hrdinka klasické adaptace Šarlatové písmeno (The Scarlet Letter, režie Roland Joffé, 1995), protagonistka soudního dramatu Porotce (The Juror, režie Brian Gibson, 1995) či vojačka, která odmítá výhody při tvrdém výcviku do jednotek SEAL, v dramatu G. I. Jane (G. I. Jane, režie Ridley Scott, 1997). Energičnost a emancipovanost jejich hrdinek ovšem může vést až k agresivnímu chování (Skandální odhalení/Disclosure, režie Barry Levinson, 1994).

Coby úspěšná herečka se začala zabývat i produkcí v rámci vlastní společnosti Moving Pictures (mj. G. I. Jane, Vražedné myšlenky/Mortal Thoughts – 1991, Half Light, režie Craig Rosenberg – 2006). Jedním z jejích posledních úspěchů byla akční komedie Charlieho andělci: Na plný pecky (Charlie's Angels 2: Full Throttle, režie McG, 2003).

Sharon Stone (Miriam Ebbers)

Svou krásu prezentovala jako úspěšná modelka, postupně se však přeorientovala na herectví, prosadila se v televizi a v roce 1980 debutovala v drobné roli plavovlasé krásky v autobiografické komedii Woodyho Allena Vzpomínky na Hvězdný prach (Stardust Memories). Největší slávu jí přinesla role manipulativní spisovatelky Catherine Tramellové z erotického thrilleru Paula Verhoevena Základní instinkt (Basic Instinct, 1992), kterou si nedávno zopakovala ve volném pokračování pod režijním vedením Michaela Caton-Jonese v Základním instinktu 2 (Basic Instinct 2: Risk Addiction, 2005). Agresivní podobu ženství v podobě hrdinovy zrádné manželky ztvárnila i ve Verhoevenově sci-fi Total recall (Total Recall, 1990), zatímco její hrdinky z thrilleru Někdo se dívá (Sliver, režie Phillip Noyce, 1993) či Specialisty (The Specialist, režie Louis Llosa, 1994) jsou spíše oběťmi, které se brání násilnickému mužskému světu. Traumatickou zkušenost v sobě nosí také její pomstychtivá pistolnice z westernu Rychlejší než smrt (The Quick and the Dead, režie Sam Raimi, 1995).

Pozoruhodnou hereckou příležitostí, kterou dokázala znamenitě využít, jí nabídl režisér Martin Scorsese v gangsterském dramatu Casino (Casino, 1995), za něž získala Zlatý Glóbus a oscarovou nominaci.

V poslední době se věnuje i menším, nezávislým projektům (Max a Kevin/The Mighty, režie Peter Chelsom – 1998, Múza/The Muse, režie Albert Brooks – 1999 – za oba filmy získala nominace na Zlatý glóbus). Oslnila i v tragikomedii Jima Jarmusche Zlomené květiny (Broken Flowers, 2005). Zcela jinou polohu svého herectví projevila jako protivnice hlavní hrdinky v comicsovém příběhu Catwoman (Catwoman, režie Pitof, 2004). Věnuje se také produkci.

BLUE SKY FILM DISTRIBUTION a.s.

Italská 13, 120 00 Praha 2

tel.: +420 224 222 398 fax: +420 224 233 529

www.blueskyfilm.cz, www.vkinech.cz, mail: info@bsfd.cz

BLUE SKY FILM DISTRIBUTION